

Подписка на спомоществованія ставатъ и при опредѣньѣ по вѣнз настоятели, които и отговарятъ за вѣстникътъ.

Геродотъ, той отецъ на Историкѣжъ, когато пътувалъ въ Египетъ, разказа, че около величественныѣ пирамиды на голѣмо пространство намерилъ окаменѣла лещъ, която быда имъ приготвена отъ Провидѣніею на масторыѣ на тѣя поматницы. Колосалныйи и граціозныйи образъ на тѣя великолыны фигуры направилъ на историка такова силно впечатленіе на огненното му възображеніе, щото зель раковинныѣ на измрелыѣ животны за лещъ, безъ да знае, че тѣ ся намырѣли само въ Египетъ, а заблудилыѣ бы-

(*) Въ театрот Арлекинъ ся казва лицето което има ниска свѣтлина роль, и на което обдѣлото е напѣстрено съ платове отъ разни краски. — Обдѣло напѣстрено съ платове

Въ срединѣ въкове развитіето на чело-
вѣческитѣ умъ ся спрѣ на цѣло ты-
сѣщелѣтіе. Христіанска Европа, като при-
гърна абсолютизмъ идея, която пропо-
вѣдуваше учението на Спасителя, изба-
ви ся отъ покланяніето на физическитѣ
силъ, и ся ограничи само съ богословіе
и философія, които, като криво разбра-
ни, доведоха ги до нелѣпостъ, на която ре-
зультата ся показа фанатизмъ и слабостъ
на духовнитѣ, нравственитѣ силъ. И
наистина ний глѣдаме, че фанатизма о-
собно въ Испанія остави пѣтло на на-
родностѣтъ нмъ въ Исторіята. Той, като
быше орудіе въ ръцѣтъ на Изумитѣ,
направи ужасъ. Много невинни хора за
голъмото си имѣщество ся предадохъ
на вѣчно заточеніе и подъ адскы мѣкы
мъррехъ; други мѣчвенически пріехъ
смерть-тъ, като ги изгорявахъ живы въ
огньтъ, а пакъ трети станахъ жертва отъ
преслѣдваніе: послѣдното нещастіе ся
случи на главитѣ на дѣятелнитѣ Манры.
И Испанія въ това време представаше
истинско опустяванѣ. А колкото за сла-
бостъ-тъ на умственитѣ силы, ний сре-
щаме много отличны умове, гениални хо-
ра, които ся занимавали съ безмыслени
и пуситѣ въпроси. Наприм. въпросъ: кол-
ко хиллѣду духове могатъ да ся помѣ-
стятъ на връха на пѣлжтъ: или откри-
ванѣто на философскитѣ камънъ (рас-
ковинчето), съ помощъ-тъ на когото ис-
кали да станатъ безсмертни и лесно
да ся обогатятъ, като преврътатъ не-
благороднитѣ металлы, жѣлѣзо и пр. въ
злато; разумѣва ся веке какъвъ плодъ
могатъ да дадатъ такива занатія: съот-
вѣтственно ся развивали лѣжжѣтъ, шар-
латанизма и други долны качества, кои-
то намирали най широко поприще въ
гилжжѣтъ духовнѣ сферѣ. Шарлатанитѣ
лѣжжѣтъ, че чѣлжжѣтъ може да ся роди съ
златѣтъ жѣжъ; защото щастіето и неща-
стіето зависн отъ звѣздитѣ, подъ които
ся е родилъ. Най-сѣтънѣ сѣдбата даде край
на такова разлаганѣ на ума. Та, сякажъ,
че нарочно быше подарилъ на чело-
вѣчеството нѣколко свѣтила, които блѣщукъ-
хъ тукъ тамъ въ хаоса на тѣмнотѣтъ,
Плутонъ, Лейбницъ и др., а пакъ новитѣ
времена, за щастіето му, ся отворихъ
съ единъ обилнъ редъ на откритія, на
конто отъ сумжжѣтъ ся състави наукѣтъ,
а чело-вѣческитѣ умъ, уикчѣтъ съ нрав-
ственитѣ и силъ, сѣжсаверигѣтъ на злато.

Чини ми ся, че не е излишно да за-
познаеме читателитѣ си съ качества на
трудоветѣ, които ся употреблявѣтъ за
наукѣтъ. За това нѣщо азъ припомню-
вамъ погиванѣто на единъ знаменитъ
лордъ Франклинъ, съ научнѣ цѣль иска-
ше да пѣтува въ полярнитѣ морета на
Америкѣ, за да открыва неизвѣстны
страны и издирово брѣговетѣ ѣ. Инги-
лишкото правителство, спорѣтъ предла-
ганѣто му, удовлетвори исканіята му и
му даде на негово распоряжанѣ вапоръ
съ нѣколко души хора, снабденъ съ о-
билнѣ провизія (захранѣ говада, хлѣбъ
и пр.) за случай на зимуванѣ! Чувайтѣ,
любезный читателю, за зимуванѣ въ по-
лярнитѣ необитаемы страны! И тѣй ся
отвори Франклиновитѣ походъ съ при-
роджѣтъ. На излизаніето си сѣщото Ингл.
правителство го съвѣтуваше да ся замѣ-
сти съ други, най-повече че е веке
това трете негово пѣтуванѣ. Молбытъ,
крѣпкитѣ сѣлзы и бжлжисваніята на
сѣпругжѣтъ му неможахъ да стружѣтъ
сърдцето на Франклина п, като истинно
благороденъ и съ възвышенъ душъ мѣжъ,
остана непоколебѣтъ и твърдъ въ рѣше-
ніето си.

Той изчезна отъ брѣговетѣ на Англія
и крѣтосва полярнитѣ страны и морета:
но зима го захвана, провизіята му ся
свършува, и нещастныйтѣ лордъ съ хо-
рата си заедно яде насоленитѣ говеж-
ды кожи! Най-сѣтънѣ, увы! нито Фран-
клинъ, за голѣмо нещастіе на наукѣтъ и
чело-вѣчеството, нито хората му можехъ
да ся избавятъ отъ суровитѣ климатъ
на тыя негостопримны страны. Кой знае,
да ли леднитѣ горы, които плувѣтъ въ
тукашнитѣ морета, като нѣкои балканы,
направихъ на трескы (парчета) нѣговото
вапорче; да ли бѣснитѣ влѣны, на ко-
ито отъ рева ся не чѣе животнѣ глѣжжъ,
го заровихъ въ дѣното на морето, или
лебѣжитѣ сѣлѣгове, които тукъ вѣчно на-

рувѣтъ, покрывѣтъ съ свойтѣ бѣлѣ саванѣ
нѣговитѣ приспомятны кости: экспеди-
ціята, която ся быше неспроводила наро-
чно, да му издери сѣдѣтъ, нищо не съ-
общн. Тѣй, любезный читателю, европей-
цитѣ ся трудѣтъ за наукѣтъ, за която
не желѣтъ нито жертвы, нито трудъ,
нито капиталъ: за това ся сега опито-
милъ и обогатилъ.

Сега естествено ся ражда питанѣ: кой
е причината, която припуди за наученъ
интересъ както Франклина да презре по-
кой си, нмѣта си и да стане жертвѣ,
тѣй сѣжшо и правителството да жертвува
капиталъ и хора; кой е тя, дѣто е на-
правила такава трагическѣ катастрофѣ,
таково печално явление: тя е нравствен-
ната сила, която, като събрама въ единъ
фокусъ мысли и дѣйствиѣта на казаннѣ-
тъ, направила скръбнитѣ случѣй.

Азъ нарочно избрахъ тоя фактъ за
примѣръ, защото по-голѣмѣтъ частъ отъ
монитѣ съотечественницѣ го броятъ дѣмет-
рално противостоятъ, именно вмѣсто ре-
вности камъ наукѣтъ въ тѣхъ ся забѣ-
лѣжва хладнокрѣвіе, и вмѣсто трудъ кѣмъ
нея тѣхъ мѣрзи да четѣтъ дори и вѣс-
тинжѣтъ, а ако го попитате, какво пише
въ него, той ти ся отговора; *нищо нищо!*

Най-сѣтънѣ като дадеме смѣтжѣ върѣхъ
разсѣженіето си на наукѣтъ, то ще
дойдеме до слѣдующето заключеніе: 1)
всѣкы народъ, който е спечелилъ наукѣ,
озарилъ съ нея живота си и усилилъ у-
ма си, а като плодъ отъ това, ся опи-
томилъ и обогатилъ; 2) а който народъ
е съвѣтъ лишенъ отъ нея, той ся при-
ближилъ кѣмъ животнитѣ. Първитѣ стру-
шили врата на храма отъ идентъ и жи-
вѣятъ умственно, а вторитѣ сѣ намиратъ
подъ влѣніето на природжѣтъ и живѣятъ
физически: първитѣ отъ наукѣтъ си
съставили нравственнѣ силъ, а вторитѣ
сѣ лишени отъ нея. А. Бѣляевъ.

ИСКУСТВО ДА СТАНЕ ЧЕЛОВѢКЪ БОГАТЪ

Единъ пѣтъ запрѣхъ ся азъ съ концъ си на
едно мѣсто, гдѣто ся бѣше събрало едно мно-
жество народъ поради некое явнѣ продаванѣ.
Бѣше още рано; човѣцитѣ говорехъ за дома-
нитѣ врѣмена, а единъ отъ тѣхъ ся обрѣкъ
къмъ единъ старъ по изгледѣтъ нмѣтенъ чѣ-
вѣкъ съ сединами косми: „А вий, Отче Авра-
ме, какъ казвате за сегашното врѣме? Не
вѣрвате ли и вий чл. . . . ?“ Отъчъ Аврамъ
стана и отговори: „мойтѣ добрѣтъ сѣвѣтъ, ѣе
на вашитѣ слуги, но ѣе съвѣтъ въ кратѣтъ;
защото на паметнитѣ и умнитѣ ѣе доста ѣе-
дна рѣчь. Сичкото друштво навали на него,
за да говори; заградижъ го въ единъ кръжъ
и онъ започна така:

„Драги пріетели и добри сѣседи! На секи
начинъ данѣтитѣ сѣ нѣща тежки; но ако по-
мажеме друго нищо освѣтъ онуй дѣто плащаме
на властѣта, то щемѣ съ тѣй хубавицѣ да
си бѣдемъ готови. Но ний имаме още много
други данѣти, които ни сѣ далеко по-тежки.
Напр. Ленивостѣта ни зима два пѣти повече
отъ властѣтъ; суетата ни три пѣти, а лудо-
стѣта ни четири пѣти повече. Отъ тѣзи данѣ-
ти не може да ни освободи ни единъ пѣлно-
мощникъ нито съвѣтъ, нито позовина; мѣжду
това още не ѣе сичкото загубено, ако сѣдѣ-
ме добритѣ сѣвѣтъ; защото (дума поговор-
ката) „помогни си, и Богъ ще ти помогне.“
Смѣтнѣте врѣмето, което преминѣвате въ свѣр-
шенихъ празности, т. ѣе. въ нищо или въ пра-
зни забави и вий ще намерите, чл азъ говорѣ
право. Празностѣта ѣе почетка на сичкитѣ
пороци, тѣа довожда болеститѣ и скрѣтва ни
на нужденъ начинъ животѣтъ, защото ни пра-
ви слаби. Празностѣта ѣе ѣелна рѣжда, която
заграбва много по-далѣкъ отъ работата. Кѣ-
лѣчѣтъ, който ѣе често потребѣтъ, ѣе секой пѣтъ
гладѣтъ, но обичашъ ли си живота то не рас-
пѣвай врѣмето. Колко ли не губиме само съ
тѣй, че повечето сплме отколкото ѣе нужно
безъ да мислиме, чл лѣнци, който спл не до-
ви кокошкѣ, и че щемъ сна въ грѣбѣтъ вѣчно;
изгубеното врѣме не може да ни дойде пакъ
и щѣто наричаме ний доста врѣме, достигна
на край редѣ. Хайде, прочее нека си размыр-
даме рѣцѣтъ, дори имаме още сила! Лениво-
стѣта прави сичко тежко, прилежанѣто сичко
лесно. Който става късно, никѣга не ще бѣде
готовъ. Дора почне да работи на здраво, ето
ти вече пакъ пощѣта. Трозостѣта пѣлзи полѣка
тѣй, щѣто да ѣе стигне скоро бѣдностѣта. Гле-
дай си работжѣтъ, за да не би гонилъ тебе
работата ти. Съ врѣме на леглото, съ врѣме
отъ леглото става чѣвѣкѣтъ здравъ, богатъ и
мѣждѣръ. — Какво помага това да жѣлѣмъ п
да се надѣмѣтъ на по-добры врѣмена? Изме-
не-те сами себе си, па ще се измѣнятъ и врѣ-
мената. Прилежаніето нема да жѣлае нуждно.
Който се ослѣна на надѣждѣ, той търчи въ о-
пасностъ да удрѣтъ отъ гладъ. Безъ мѣлка нема
никакъ добивѣкъ. Който има занаятъ тосъ има
и нмѣтъ, и който има познѣтъ, той има полез-
нѣ честнѣ службѣ. Който ище да работи той

вийтъ чѣвѣкъ гладѣтъ призира въ кѣмѣтъ, по
вѣтрѣ се по осяжаа. Работливостѣта ѣе майка
на щастіето и на трудолюбивитѣ подарѣа
Богъ сичкото. Работи днѣсъ; чл утрѣ не мо-
жемѣ да знаеме кѣмѣтъ ще те задрѣжи. Едно
днѣсъ ѣе повече врѣмѣ, отъ двѣ утрѣ. При-
хвани работжѣтъ силно; въ рѣжавици не лови
мачката ни ѣедна изпѣкъ. Но не ѣе доволно са-
мо залеганѣто; трѣбва да сме постоѣни, а не
немарливи, още и замовливи. Трѣбва самъ да
си имаме ѣедно око на работжѣтъ, а не да се
и повече ослѣниме на други; защото ѣедно
дрѣво, което се често пресѣжаа, и ѣедна по-
родица, която се често изсѣлява, погрѣдѣватъ
по малко отъ онѣи, които си стоятъ на мѣсто.
Три пѣти чѣвѣкъ да ѣе пресѣлн ѣе только кол-
кото ѣеднашѣ да изпри. Но оставѣй си рѣж-
кодѣлницѣтъ, па и рѣкодѣлницѣта нема тебе
да остави. Щемъ ли да ти се свърши работа-
та добрѣ, или самъ. Ыюго ище да стане бо-
гатъ отъ плугѣтъ, той трѣбва самѣтъкъ да го
прихване. Господарскѣто око помага повече
отколкото и дѣвѣтъ мѣруцѣ. Едно малко пе-
загледѣване може да рѣшиши голѣмѣ неволѣж.
Като нема ѣединъ клѣнѣкъ, загуби ся подкова-
та, безъ подковѣ нема конѣ, като нема конѣ
останѣ конѣникѣтъ; нѣригѣсѣлътъ го стигѣ
и го уби, което се иже не би случило, ако
се бѣше погрѣжалъ за лѣнѣтъ на подковѣтъ.

Който незнаѣе и да чѣва така както знаѣе
да заслужѣва, този можѣдо смрѣтъ да работи
и да не оставѣ сѣвѣтъ сѣ си ни ѣеднѣ ас-
прижѣ. Ыедна тѣлѣта готрѣница прави постѣлъ
тѣстѣментѣ. Какъ спечалѣтъ тѣй похарченѣтъ, се
казѣва за нѣкой хубавъ таирѣ. Откакъ мѣжѣтъ
забравихъ при друштвѣнитѣ игри и питѣна ма-
нарѣтъ и чукѣтъ, откакъ кѣнѣтъ при поствѣ-
тъ за кафе и чай забравихъ урѣнитѣ и плѣти-
вата, ведѣлѣга почти се зѣуби нѣмѣтъ плѣтъ
гдѣто се спечали. Щемъ ли да станѣтъ бо-
гатѣ, то ся учи не само да печалѣтъ, но и
да чувашѣ. Ограничете си дѣтъ разносѣки, па
нема да се плачете дома и. Ыедна ѣединѣкъ
лудѣтъ да обѣрѣжѣмъ, дохѣда по сѣкѣмо от-
колкото да образуващъ дѣвѣца. Може би
вѣрвате чл ѣедно ѣединѣкътаелѣнце чай или
кафе, ѣедна чаша вино или ѣво, некой пѣтъ
ѣединъ благъ залѣчѣтъ, малѣко ѣе финан дрѣхи
и сегѣсѣ и тогѣсѣ ѣедно особѣо задоволенѣто,
(вѣрвате рѣкохъ) чл сичко та нема только на
себѣ; но промислѣто: ѣедно ѣзко, повторѣ-
но повече пѣти, прави ѣединѣсто. Чувайтѣ
се отъ често повторѣнитѣ изрѣци. Ыедна ма-
лка дѣнка потѣпѣа ѣеднѣ голѣмѣ дѣнѣкъ и при-
ѣатнѣто одѣжда кѣмъ просѣжѣтъ торѣмъ.
(Слѣдва)

СЛѢВЕНЪ, 9 Април 1868.

По поводъ на обнародѣния отъ Д-ра М. „Уставъ за нѣдбата на слѣвѣнскитѣ училѣа.“

(Продѣлженіе отъ брой 17.)

II
Отъ колкото говорихъ по-напѣтъ за уста-
ва школскѣй на Д-ра М., читатѣтъ нмъ са
разумѣли безъ сумѣнѣе, че ний въставѣмѣ
противъ този *специменъ* (юрисѣтъ), зѣкто про-
тивъ духа въ който е той написѣа като у-
чиѣава учѣтелскѣто съсловіе до рѣлѣностъ,
нѣщо коѣто тѣй съсловіе нема дѣрѣни безъ
рекламѣция (истѣида). И азъ, сякажѣдо не-
сторѣхъ въ първата частъ на ставѣ си. Се-
га ще ся занимаемъ особѣно съ грамѣтата
на наукѣтъ коѣто ний бѣхѣмъ начѣри и се-
тънѣ са прѣработи отъ Г-на Докѣто такѣвъ
какѣнто ѣе глѣдамы обнародѣвана съ гѣва.

При събѣщеніето ѣе помежду нмъ, бѣхъ
изразилъ мнѣніе за българскѣта Исто да са
прѣподава на два пѣти, ведѣжѣ въ 2-рата
година на приготѣвъ. клѣсътъ кратко, ѣѣкъ въ
2-рата год. на сѣрѣдѣя или II клѣсътъ-про-
странно. И тѣй, сякажъ, по-добрѣ сѣжелн
да остане отѣчѣствѣната Исторіа межѣпред-
метѣтъ въ 6-тата година, тамъ дѣто бѣа да
са дадѣтъ по-много часѣве на матемѣтика,
както п на Физикѣта; защото съ Ачасѣ
прѣзъ недѣлѣта, въ растѣніе на една чина,
нито половинѣ курѣтъ отъ Геомѣтріѣта свѣр-
шѣа, и сѣ ѣдинѣтъ частъ отъ Физикѣта — щѣо.
Колкото за турскѣта Исторіа, тя може са
изучѣва наедно съ новѣта Исторіа, и нѣйтѣ
частъ въ послѣдѣната година на III клѣсътъ
да са падне на други отъ назначѣнитѣ дѣ-
метѣ както по-малѣко часѣве за преподаѣе.
Тогѣсъ българ. Исторіѣ въ този клѣсътъ ѣеа
замѣнитъ съ естѣствѣната Исторіа коѣто сѣ-
лѣа особѣнъ курѣтъ, и сѣлѣво. особѣно отъ
зѣнкѣта трѣбва да са прѣподава до колѣкѣти
въ коѣто части е възможно по нашитѣ уч-
ща, а не както Г-нѣ Докѣторѣтъ отъ Физѣ-
назначѣва тоѣо едно *прѣдѣрѣтелно по-
нѣсъ метеорологіѣта и щѣо е естѣствѣна
торіѣ и Химіѣа* (V-6). И тѣй е една
точѣкѣтъ за коѣто ний не смѣ и нема да сѣ-
лѣсъ сѣгласни съ нашѣа Докѣторѣтъ; тука
и ще ся постарѣмы да са обѣснимъ за сич-
кѣто начѣмѣтъ отъ Исторіѣта.

1 — За преподаванѣто на Исторіѣта и
различни мнѣніѣ: едни мислѣтъ че трѣба
са начѣе отъ древнѣта Исторіа, а отѣчѣствен-
ната оставѣтъ за подѣръ сѣрѣдѣята и новѣта
Исторіа; отъ тѣзи видѣ са да е и нашѣитѣ
пріѣятѣлѣ, Д-ръ М. Други пакъ казѣватъ напро-
тивѣтъ, да са начѣлѣа пърѣво отъ отѣчѣствѣната
Исторіа, — и ний смѣ сѣгласни повече съ
послѣдѣнитѣ, като раздѣлимъ отѣчасти и на дру-
гитѣ мнѣніѣто; защото мислѣтъ, че учѣницѣтъ
нмъ отъ приготѣвъ. клѣсътъ могатъ и трѣба
да учѣтъ кратѣа 6. Исторіѣ и да ѣе повтарѣтъ

то почти начѣлѣа и са свѣршѣа политѣческѣто
сѣществѣваніе на Българитѣ. А че не трѣбва
дѣтата да са хвърлѣтъ изѣвѣдѣжѣ въ областѣ-
та на всеобщѣта Исторіа, видѣно 1-во отъ тѣй че
„*Всеобщѣта Исторіѣ за дѣцѣта*“ е пѣ-
рѣчанѣе на дѣтъ свѣтъмъ неспѣмѣнитѣ понѣтѣ (*);
и 2-ро че като учѣа по-напрѣдѣ Исторіѣта
на странѣта дѣто смѣ са родили и живѣлѣмѣ,
ний ще начѣмѣтъ по-добрѣ да разбѣрамы важ-
ностѣта на Исторіѣта, и ще смѣ въ сѣстоѣніѣ
да изѣлѣчимъ естѣствѣнна и нравствѣнна по-
за отъ фактѣитѣ коѣто та ни прѣдлага. Но и
по-естѣствѣнно е, казѣа Волейѣ, да изѣлѣе чѣло-
вѣкъ на пѣтъ отъ своѣто родно мѣсто и да
обихѣди тѣй цѣлъ свѣтъ, нежели инакъ — да
прѣхѣрѣкѣе като въ балѣонѣ изѣвѣдѣжѣтъ по-
ложитѣтъ страны или пакъ въ страны неѣпри-
стѣпны и непознѣты, за да са заѣврѣе пакъ
у тѣхъ си.

2 — Има отъ Географіѣта една частъ ко-
то още на да ли е проникѣла въ клѣсовѣтъ
на нашитѣ главни училѣща; тѣй е *Физическѣ-
та Географіѣ*, коѣто Г-нѣ Докѣторѣтъ турѣа по-
дѣръ политѣческѣта, и сѣлѣво. въ сѣрѣдѣя клѣсътъ.
А по предметѣ си, тя неможе да бѣде пѣвѣ-
дена по-напрѣдѣ отъ 5-тата година дѣто
начѣлѣа и естѣствѣната Исторіа, защото учѣ-
никѣтъ трѣба вѣче да знаѣтъ съ политѣческѣта
Географіѣ и матемѣмѣтѣческѣта, за да разбѣре
Физическѣта: 1-во въѣкашѣната форма на зе-
мѣта; 2-ро вѣществѣта коѣто ѣе съставѣтъ; 3-то
водитѣ коѣто покрѣватъ по-голѣмѣта ѣе частъ;
4-то Атмосферѣта коѣто ѣе обѣкалѣ; 5-то
распредѣленіето на органичѣскитѣ сѣществѣа
(живѣотны и растѣніѣа) коѣто растѣтъ и са
дѣвѣжатъ по нѣйната повѣрѣхностъ; 6-то разнѣ-
тъ климѣты се пѣчислѣніето на по-главнитѣ
вѣтровѣ; 7-о електрѣческѣта жѣтѣкѣтъ въ ат-
мосферѣта, съ магнетизма; 8-о и най-подѣръ
чѣлѣкѣнитѣ племена съ рѣлѣгитѣтъ, пѣвѣлѣзѣциѣта
и нравѣніето нмъ (**). И такѣвъ е Ф.
географіѣ коѣто ний смѣ назначѣли за учѣни-
цѣтъ си отъ III-ѣа клѣсътъ и коѣто нмъ пре-
подавамы, а не какѣнто общѣо учѣа съ въве-
деніето на географѣческѣа курѣтъ по сичкитѣ
почти наши училѣща, за да запознѣжѣтъ учѣ-
ницѣтъ съ първитѣ терминѣ на географѣ.

3 — Тука ще разгледѣмы една отъ най-
важнитѣ страны на програмѣта; думѣта ми о
за естѣствѣнитѣ науки на коѣто преподава-
нѣто е тѣвѣрѣтъ ограничѣено отъ Г-на сѣлѣни-
телѣа на устава, тогѣсъ какъ самѣнѣтъ дѣма:
че отъ програмѣта на *предѣлѣтитѣ и горѣнитѣ
класѣве* ще са преподаѣа до колѣкѣто е въз-
можѣно въ по-пѣлѣа и обѣснѣна смѣслѣ (7—V).

Истинѣна е че въ нашитѣ училѣща сѣка на-
ука са преподаѣа повечето *приготѣвитѣлно*,
но се трѣба да са сѣлѣдуѣа въ системѣтиче-
скѣй редѣ до колѣкѣто е възможно. За тѣй
ний неможемъ и не трѣба въ Физикѣта, напримѣ,
да са ограничѣимъ само съ *едно прѣдѣрѣтелно-
но понѣтѣ* и да прѣмѣнимъ изѣвѣдѣжѣтъ въ
метеорологіѣта, както назначѣва Г-нѣ Докѣторѣтъ;
защото тѣзи послѣдѣната съставѣа частъ отъ при-
кладѣната Физикѣа, и неможе да са прѣподаѣа
безъ теоріѣта на топлѣрода, коѣкѣто пърѣво-
начѣлѣнъ и да бѣде курѣтъ на Физикѣта. Ний
пѣмамы ни най-малѣка прѣгѣнѣция за Физикѣтъ,
но като педагогѣ, отъ опытъ знаѣмы че, при
сичкѣто нмъ лишѣніе потребѣнитѣ физѣческѣ
инструментѣ, Физикѣта и у насъ може да са
прѣподаѣа съ сичкитѣ нѣйны части, само по-
скрѣпѣно и приложѣна повечето кѣмъ практи-
ческѣй животѣтъ, като пѣбѣгѣвамы нѣйнитѣ ма-
темѣтѣческѣ теоріѣа и са доволѣствуѣамы съ тѣй
коѣто е необходимо за началѣно обучѣнѣе.
Сѣщото поштарѣамъ и щѣо се отѣноса за есте-
ствѣната Исторіа, изъ коѣто може да са да-
дѣтъ само едни начала отъ Зоологіѣта съ Физѣ-
зоологіѣта за чѣлѣка. А колкото за Химіѣта,
коѣто съставѣа особѣнъ стѣрѣкъ отъ естѣствѣн-
нитѣ науки, у насъ още неможе са прѣподаѣа
осѣвѣтъ въ тѣвѣрѣтъ кратѣкъ изѣводъ отъ нѣйны-
тъ начала, и то само въ ѣлѣкон-други въпросѣ
коѣто да приготѣватъ учѣникѣа за по-натѣаш-
ното ѣе изучѣванѣе.

Слѣдовѣтелно нека са сѣгласни съ насъ Г-нѣ
Д-ръ, че както за физикѣта, тѣй за естѣе-
ствѣна и за Химіѣта потребѣно е да са опре-
дѣлѣтъ особѣны часѣве прѣзъ недѣлѣта, а не
само едни часъ — и тоѣй за физикѣта. По-
трѣбнитѣ часѣве за тѣй изѣзѣятъ на пѣлно,
като са дѣгне грѣцѣйѣа языкѣтъ отъ помежду ѣи
като земнѣмъ едни часъ отъ словѣсѣноста
на коѣто стига само два часа прѣзъ недѣлѣ
вѣмѣсто три. Ако ли пакъ искѣлѣимъ и славѣн-
скѣа языкѣтъ отъ 6-та година, ето ти още два
часа за матемѣмѣтиѣта (Алгебрѣа, Геомѣтріѣа)
на коѣто нестигѣтъ двѣ години съ по 2 часа прѣзъ
недѣлѣта, колѣкѣто елементарѣно и да са прѣпо-
даѣа, — и тѣй ний отъ опытъ го знаѣмы,
какѣнто едни докторѣ коѣто съ наукѣта сѣдѣ-
ниѣа и опыта за тѣкуѣнѣто на болѣстѣи.

4 — Най-подѣръ дойде рѣдѣ и за словѣс-
ностѣта (литѣратѣура) да речѣмъ нѣщо. Г-нѣ
Д-ръ бѣлѣжи за нѣжъ да са прѣподаѣа въ
кратѣко *понѣтѣе отъ поезіѣа, Риторѣиѣа и
старѣо-българскѣа литѣратѣура* (V-6). Тука-
както, какѣнто и другитѣ наши вѣсѣти на-
родни училѣща глѣдатъ са като приготѣви-
телѣа за други по вѣсѣти, дѣто тѣзи отраслѣ
на наукѣтъ са прѣподаѣа въ три части: теѣ-
оріѣа на прозѣта, теоріѣа на поезіѣа и теоріѣа
на краснѣрѣчѣіето или риторикѣта. На тѣхъ
прилагѣтъ и истѣорѣческѣй прѣгледѣтъ на поѣсти-
ческитѣ произѣвѣденія у сичкитѣ почти обра-
овани народѣ въ старитѣ и новы врѣмена.

(*) В. прѣдѣслов. Очерѣжитѣ изъ Исторіѣта и народѣ-
нѣтъ сѣказѣніѣа, прѣводѣ И. Михайловскѣго, Вѣнна 1863 г.
(**) Да промѣнатѣ читѣтелитѣ за подробѣностѣтъ коѣто
нмъ тѣа върѣху предметѣа на Ф. Г., защото ний пѣ-

— Една дописка от Пловдивъ, 18 априлий, до *Курриѣ д' Орианъ*, извѣстна че за пловдивскій прѣдставителъ, който ще прѣдставлява градъ си въ Одринскій общій съвѣтъ, на мѣсто да си избѣре свободно отъ населеніето на градъ който той ще прѣдставлява, спорѣдъ уставъ въ вилаетитъ ся напругитъ избралъ отъ самитъ мютесарифи; и знайно с още че този прѣдставителъ трѣба да си избира отъ населеніето което е по-многочислено; прочее Българската народност въ Пловдивъ като е най-многочислената отъ всякъ другъ, този прѣдставителъ бѣзъ прѣкословіе трѣба да си избѣре изъ мѣжду Българитъ. Но да видимъ сега какъвъ, т. е. отъ какъвъ народностъ прѣдставителъ ся избралъ. Освѣтъ като пловдивскій мютесарифъ избралъ този прѣдставителъ самоволно, бѣзъ най-малкото извѣстие на населеніето, той го още избралъ и изъ мѣжду грѣското население, толкова нищоже въ този чисто българскій градъ. *Курриѣ д' Орианъ* и той также припознава праведнитъ протестации на тамкашнитъ българскі народност и, освѣтъ въ това окръжје, „обыча да върва че въ другитъ окръжја прѣдставителитъ на върно ся избиратъ отъ НАСЕЛЕНИЕТО а не отъ УПРАВИТЕЛТЪ“.

— Друга една дописка отъ Сопунъ, отъ сѣщото дато и до сѣщитъ листъ, извѣстна вѣжкватіето на нѣкои интриги за да ся печата вилаетскійтъ солунскій вѣстникъ само на турскій и на грѣкскій языкъ; но забѣжете добръ че муавинитъ въ този градъ бѣлъ Грѣкъ, сѣдѣтелно той не ще оксѣтъ едикъ мину-тъ отъ да не ся трудъ да маскирува както казва доистиникътъ, всичко това което е българско; нужно ли о да ся казва че и тукъ въ вѣдѣтелнѣ населеніето не о освѣтъ чисто българско население, освѣтъ едно твърдѣ не значително число отъ фамилии грѣкы и кудо-вѣшкы? Дано правосѣдіето на императорското правителство не остави да въстрѣжествуватъ надъ истинитъжурѣженіякоито, както казва пловдивскійтъ дописникъ, не ще закѣсѣтъ да ся обѣрѣтъ срѣщо царското правителство и срѣщо самитъ тѣхъ.

ПОЛИТИЧЕСКИ НОВИНЫ

Франція

Много Французи казва *Курриѣ де-з-Ета-з-Юни*, ся изловили въ Мексико, безъ да ся знаа защо. Повечето отъ тѣзи които сж жертвъ на това правителствено злоупотреѣленіе сж служили въ Максимиліанскитъ войска. Голѣмъ страхъ владѣе въ французскитъ мексиканскі колоніи (заселеніе), които ся намира сега бѣзъ никакъж защитѣ.

Мексиканскійтъ Конгресъ ся кани да гласоподава на единъ законъ който на сѣлж ще удомъ всичкитъ страни жители, освѣтъ Американцитъ, отъ които Мексико ся бон. Тѣзи мѣрка имала за цѣлъ да подложи страницитъ най-ужаснитъ притѣсенія и особено лодъ най-бѣзсрамнитъ мѣченія.

— Прочитами въ *Емпарсіалъ Дю Норъ*: Единъ рубезскій жителъ, Г. Фердинандъ Депоутъ, механикъ прѣдстави на военното министерство начертаніе отъ едно пушкало, негово изобрѣтеніе за въ употребленіе на флотѣтъ, и който ще можѣ да хвърта 150 бомбы съ единъ прѣвѣникъ (дiameter) отъ 8 или 10 сантиметра.

Англія

— Едно многочислено и отглаголно събрание, казва *Иовингъ Старъ*, станало въ Манчестеръ, на 15 априлий, за въ полза да ся даде избирателно право на женитъ. Нѣколко члена отъ Парламентътъ и три госножи посла думѣтъ. Госпожа Пошпизъ, жена на Саффордскій управителъ, има голѣмъ сполукъ. Зехъ ся значителны рѣшенія.

— Ижгуваніето на князѣтъ и на княгинитѣ на Галитъ въ Ирландіѣ даде мѣсто на твърдѣ въсхвалителни заявенія отъ страна на населеніето. *Дейли Нюзъ* забѣлѣжава, въ това обстоятелство, че наследникътъ на англійскійтъ тронъ избралъ твърдѣ сгоднѣ времѣ за да иде въ тѣзи страна.

Пруссія

— Прочитами въ *Пей*:

Сѣверо-Германската конфедерация ще ли приключи майнскитъ граници? Нѣкои си даже нѣкакъ ся поуплашѣли. Днесъ е вече позволено да ся сумняваме.

Баварія ся отпѣзна отъ прусското вліаніе. Ний имамы доказателство на това въ окръжното писмо което Г. Херманъ, министръ на вѣтрѣшностѣтъ, отправи до подчиненитъ подъ неговѣтъ власть управители.

Независимостъ за царството, законно изпълненіе на трактатитъ сключены съ Пруссіѣ, изгнѣваніе на всякъ не-германскъ политикъ: ето главнитъ начала развиты въ окръжното писмо на министрътъ.

Г. Херманъ положително обявява въ това окръжнѣ писмо че той нито *желеа* нито ся старѣе за влизаніето на Баваріѣ въ Сѣвернитъ Конфедерациѣ. Ето поне единъ граникъ за прусското честолюбіе. Казватъ че Баварія не е доволно силна за да може да поддържа независимостъ си въ нѣкаквы случаи, но ако началото на независимостъ ѣ ся нападене, тя на върно не ще бѣде сама въ защищаваніето си.

— Прочитами въ *Мемориалъ Дипломатикъ*: Спорѣдъ послѣднитъ свѣдѣніякоито приѣхмы за Шлезвигскитъ работѣ, Пруссія бѣла който най напредъ приказвала на австрійскійтъ кабинетъ за състояніето на спогожденіята които станали за този прѣдмѣтъ съ Даніѣ. Отговорѣтъ на вѣнскійтъ кабинетъ, спорѣдъ корреспондентитъ

тъ нѣ, ся е въздушешилъ прѣди вспчко отъ това начало, че на Австрійѣ не е нито на вкусѣтъ ѣ, нито лѣтъ тѣзи послѣдната е въ състояніе да зема едно военно положеніе въ работѣтъ на Шлезвигъ. Тя ся прочее огрничила да каже на Пруссіѣ: Ако искате упязваніето на мирѣтъ, турете въ рѣдъ този въпросъ който може да стане въ врѣмѣ и на мѣсто единъ изворъ за мѣжнотин.

— Контъ де Бисмаркъ съобщилъ на съюзнитъ германскій Парламентъ единъ проектъ за законъ и който има за прѣдмѣтъ при-способеніето на французскитъ десетични системѣ.

Сѣверна Германия ще приеме метрътъ, литрата и артъ (100 метра квадратни) сѣдѣтелно и хектарѣтъ. Тя запазва като единица за тежинитѣ сѣгашиятъ ливръ, който отговаря точно на французскійтъ половинъ килограмъ.

Новийтъ законъ ще ся тури въ дѣйствиѣ на 1-ый януарій 1872; но по мѣстата гдѣто ще е възможно да ся споразумѣтъ по-рано, законътъ ще ся введе на 1-ый януарій 1870.

Руссія

— Прочитами въ *Корреспонденцѣ дю Норъ-Естъ*:

Русситъ все работятъ по дуневскитъ брѣговѣ. Тѣ ся сѣлятъ особено, чрѣзъ косвинны прѣсѣдѣнія да вкаратъ въ Руссіѣ Казацитъ или Лапонанитъ които, въ послѣднитъ вѣкъ ся прѣсѣлихъ въ Турціѣ. Тѣзи прѣселенны прина-дѣлѣтъ на сектѣтъ на старо-вѣрцитъ, твърдѣ мисочисленны въ Руссіѣ: тѣ си иматъ и своитъ първоначалникъ който заповѣда на вспчкитъ нѣхъ брѣта по русскитъ имперіѣ. За да направятъ да изчезне този неприятелискій центръ за петербургското правителство, за това ся стараятъ да ги принудятъ да оставятъ тур-скитъ землі. Това стараніе е вѣрхо.

— Князь Горчаковъ, казва *Либерте*, приготвя въ тѣзи минутѣ въ Петербургъ едно дипломатическо окръжнѣ писмо назначено да даде свѣдѣнія на вѣликиѣ сили за причинитѣ на присѣдиненіето на Полнѣ съ русскитъ им-періѣ което сега скоро стана чрѣзъ силата на единъ указъ отъ 29 февруарій.

Въ този документъ, русскійтъ Канцеляринъ ще докаже че, при вспчкото промѣненіе на видѣтъ, никое измѣненіе не е станало въ въ-простѣтъ на полшкитъ работѣ, и че нуждата за единството на имперіѣтъ е направила не-обходимо това присѣдиненіе.

Италія

— Папското правителство усрѣдоточава тѣ-жѣми и военны припасы въ твърдинитѣ Сент-Анжъ, въ Римъ.

Зарѣчали въ Парижъ за два милиона фише-цы за пушкѣтъ наречена Ремингтонъ.

Една частна дописка отпращена до вѣстникъ *Мондо*, казва че въ Римъ ся бойтъ за едно покушеніе отъ военнѣлюбивѣтъ партиѣ, съот-ветствено въ епохѣтъ на свадѣтъ на князь Хумберто.

— Бѣганіята отъ папскитъ войска станали вече обыкновенны, казва *Джорнале ди Па-поли*. Осемъ бѣженцы пристигнали, на 8 я този мѣсѣтъ, въ Парижъ. Тѣ бѣли четирма Белгіѣцы, двама Бадцы и единъ Гризонецъ.

— Разбойничеството въ неаполитанскитъ провинци, казва *Курриѣ Франсѣ*, има си огни-щето въ палатѣтъ Фарнѣзе, въ Римъ, гдѣто въ тѣзи минутѣ ся правятъ униформы врѣхъ мо-делѣтъ на ловѣитъ отъ италянскитъ войска, за да ся раздаватъ на четитъ които опусто-шаватъ тѣзи злощастны провинци, за да мо-гатъ да изѣжѣтъ войскитъ които гонятъ раз-бойничитъ.

Австрія

— Пишѣтъ отъ Пещъ до *Либерте*, че въ маджарскійтъ градъ Феледжихазъ, единъ крѣ-вавъ бой избухналъ мѣжду населеніето и въ-орѣженитъ силѣ, по случай на удавѣніето на Г. Астадосъ, единъ отъ най-дѣятелнитъ дви-гатѣли на Унгаріѣ и единъ отъ най-ревност-нитъ партизани на Кошутъ. Трина ся убили и нѣколко други ся наранили.

Америка

— *Сіекъ* обнародва единъ интересенъ членъ врѣхъ единъ американскій вѣстникъ „the Revolution“, който началъ да ся издава сега въ Нью-Йоркъ, съ тѣзи девизѣ (надписъ): „Человѣкатъ, правата му, и нищо повече; жената, правата ѣ, и нищо по-малко.“ Този новъ вѣстникъ, основанъ, управлемѣтъ, отъ жени, иска за тѣл послѣднитъ правото за гласопо-даваніето. „Правото въ гласоподаваніето, каз-ва Г-жа Паркеръ, е толкова ясно, толкова свя-то колко правото за живѣніе, за благоденствіе и за свободѣ...“

Сърбія

— Сърбското правителство заповѣдадо съ-зиданіето въ Бѣлградъ на единъ джаміѣ за Турцитъ които сж заселены въ Бѣлградъ или врѣменно живѣтъ тамъ.

Видовъ Данъ захвалява на Сърбіѣ за това блистателно заявеніе кѣмъ началото на свобо-дѣтъ на сѣбѣстѣтъ. Той желеа шото това дѣло да ся познае и уцѣни на всѣкъдѣ.

— Пишѣтъ отъ Бѣлградъ:

Миссията на Г. Цюкичъ не бѣше само моне-тна и пощенска, но още и прѣвѣсно поли-тическа. Сега имамы единъ голѣмъ довѣрство на Австріѣ, довѣренность която сега твърдѣ ся усили отъ приѣманіето направено на Г. Цюкичъ въ Виѣна.

Новитъ монеты които сѣрбското правител-ство ще издаде ще сторятъ 36,383 дукаты, а пакъ въ теченіето (замаме-даваніето), тѣ ще иматъ единъ цѣлъ отъ 107,143 дукаты, отъ

тукъ сѣдѣа че печалбатъ на правителствениж-тъ касѣкъ ще бѣде отъ 70,780 дукаты.

Никой не ще каже че тѣзи работѣ е съ-вѣстна.

Издаватъ монеты отъ 1, 5 и 10 крайцѣря, които носятъ отъ единѣтъ странѣ образѣтъ на князѣтъ, и отъ другѣтъ единъ коронѣ съ цѣ-нитѣ на монетѣтъ. Приготовленіята до толкова ся приготвихъ шото новата монета ще може да ся тури въ теченіе по мѣсѣцъ конѣ.

Грѣція

Отъ едно писмо отъ Ханіѣ (Критъ) до *Кур-риѣ д' Орианъ*, извѣстны сѣдѣущитъ рѣдове: Капитанъ Куззакъ ся улови отъ бунтовни-цитъ, и подиръ малко цѣлъ да ся проводи въ Грѣціѣ.

Сынѣтъ на капитанъ Кукудиѣтъ на когото фамилията бѣла въ Грѣціѣ, и когото отивалъ самъ за да ѣхъ доведе въ Критъ, нѣкои сѣдѣ-ны на бунтовницитъ го уловили въ единъ рус-скій вапоръ гдѣто го и обковаи въ же-лѣза и го заплрѣли.

Увѣрѣватъ че дѣвѣтъ души сж записаны за да ся навѣжѣтъ въ русскы вапоры които ся учакватъ, и които трѣба да ги завѣдѣтъ въ Грѣціѣ. Сжмѣватъ ся да не бы това продаж-жително прѣнѣсаніе да е нѣкоѣкъ комедіѣ: тѣ-зи сжмѣтъ хора които ся прѣсѣляватъ въ Грѣціѣ, врѣщатъ ся пакъ въ Критъ съ елли-скы вапоры.

Говорятъ также за едно общо събиране на бунтовницитъ, и това събиране което не ще закѣсѣтъ, шѣло да стане въ Омадо: цѣлъ-та на това събиране не е още извѣстна.

Вчера властѣтъ обнародва осжданіето на смъртъ и обсебаніето на имотѣтъ на бывшійтъ грѣкскій попъ Коккина, който подиръ като ся покорилъ, върналъ ся пакъ въ горѣтъ при бунтовницитъ.

— Спорѣдъ *Коммерціо Ориенталѣ*, башѣ-бузѣцѣтъ вързували въ Босніѣ, и до толкова смущавали благоденствіето на странѣтъ шото нито иманіето, нито хората не сж подъ защитѣ отъ тѣхнитъ насиліѣ.

Отъ когато тѣ прѣстигнали тамъ, никакъж платѣ още не сж земѣли, и за това както мо-гатъ и какъто завѣрѣтъ таковѣ земѣтъ!

Белина и Семика погранични мѣста, ся укрѣ-павали.

— Сжщитъ листъ казва че: В. Портѣ про-дѣлѣва да благопріѣтствува преселеніето на Черкѣзитъ въ Бѣлгаріѣ, за да засели въ стра-нитъ единъ прѣданъ народъ. Това само рас-положеніе доказва че ѣматъ намѣреніе да дѣй-ствуватъ чрѣзъ мирнитъ цѣтъ върху христіян-ското население.

Трѣба также да сѣмѣтамы да вървѣжѣтъ кой-то турскитъ власти сѣдѣватъ въ тѣлж работѣ.

И тѣй пишѣтъ ни че христіянскитъ общины чбыли принудены да даватъ на Черкѣзитъ вспч-китъ сѣрдѣства за пренасяніе, да нѣхъ правятъ кѣщи, съ единъ думѣ да ся обхождатъ съ тѣхъ като съ турскы сѣдѣлаты.

Можемъ да сжмѣтъ за недовѣріето на хри-стіянското население кѣмъ турскитъ власти, по сѣдѣущето дѣло:

Понеже количеството на птицитъ които раз-зориватъ жатвѣтъ, ся е значително умножило. Турцитъ издали заповѣдъ, отистѣнѣтъ твърдѣ раз-зумѣтъ, шото всякъ община да убіе нѣколко отъ тѣзи птици и да ги прѣдаде въ рацѣтъ на властѣтъ.

Сега распрѣсватъ слухове мѣжду христіени-тѣ че тѣзи заповѣдъ имало за цѣлъ да означѣ на властѣтъ тѣзи които имали още оружія, за да могатъ да ги изловятъ.

Естествено птицитъ не ся убиватъ, общи-нитъ сж наложены съ штрафъ, штрафъ който тѣ от-казватъ да плащатъ; и тѣй чрѣзъ единъ мѣркѣ зета въ най-добры намѣренія, ся породилъ единъ новъ случай за да ся отровятъ сношеніята мѣжду христіены и мюсюмани.

— Извѣстѣватъ также отъ Видинъ на *Ком-мерціо Ориенталѣ*, за това което ся събщи по-напредъ т. е. че една брошурѣ на българ-скій языкъ и обнародвана съ турскы разноскы, е распрѣсната по Бѣлгаріѣ.

— По-напредъ бѣхмы извѣстили че жители-тъ на Адліѣ просѣли отъ правителството позво-леніе за да съставятъ гранична гвардіѣ; тѣлж недѣля *Курриѣ д' Орианъ* обнародва и адрес-ѣтъ който тѣ отправили до правителството за този прѣдмѣтъ, и който носи подписѣтъ на по-значителнитъ граждани и мухтаритъ отъ казаатѣ.

— *Курриѣ д' Орианъ* дава сѣдѣущитъ новини отъ Бѣлгаріѣ:

Най-голѣма тишина владѣе въ про-винциѣтъ. Страннитъ апостоли работятъ, съ повече прѣдопазѣтелность колото отъ по-напредъ, тѣ ся повишуватъ на единъ думѣ сега скоро дадена.

Като за да отговорятъ на глухитъ дѣнія на неприятели, мюсюманитъ си набавятъ оружіѣ. Ножаритъ по близинѣтъ мѣста на Дунавъ, ся изработили отъ нѣколко врѣмѣ на самъ, повече за триста хиляды гроша голѣмы ножове. Това е единъ прѣдопазѣтелнѣ мѣркѣ срѣщо четитъ които могатъ да нападатъ на селата. До сега тѣзи чѣты не сж ся никакъ появили. Знайно е че хората сж написаны, по позивѣтъ който трѣба да ги сѣдини не е още направенъ.

Ний сѣмъ вече казали, свѣршѣва *Курриѣ д' Орианъ*, ако четитъ прѣминѣтъ границѣтъ, ще ги разбѣятъ.

— Научаваме ся, казва *Курриѣ д' Орианъ*, че Г. Вауъ деръ Елѣтъ организува въ тѣзи ми-нутѣ въ Парижъ, управленіето на желѣзницѣ-тъ която му ся отстаѣли.

Казахмы че на скоро ще начѣтъ да го ра-ботятъ: даже първоначалнитъ прѣготовленія ся начинажъ мѣжду Еди-Кулѣ и Кючукъ-Чекмедже.

Отъ другѣ странѣ, ний можемъ да увѣримъ че и сѣрбската линія скоро ще ся отстаѣни на сѣщото Дружество.

— Извѣстѣватъ че Хасанъ ефенди, ходжата на Султанѣтъ, ся наименовалъ за *Шейхъ-юл-исламъ*.

— *Коммерціо Ориенталѣ* заема отъ вѣнскій *Остенъ* сѣдѣнитъ новини:

Врѣхъ положеніето въ Истокъ. Вспчкитъ ни корреспонденты ни пишѣтъ че Высочата Порта работи неуморно за съставяніето на единъ войска която да може да служи за рѣ-довикъ, и особено за организациѣтъ на шестъ низамскы тѣла. Въ арсеналитъ, тѣрѣтъ ся за-нимава да турятъ въ употребленіе лафетитъ (пушкѣлитъ кола) и фургонитъ (военны кола). Проводи ся до пашитъ въ малѣ Азіѣ, заповѣдъ да ся повикатъ Редифитъ които сж назначены да усилятъ гарнизонитъ на Европейскѣ Турціѣ. Пишѣтъ ни также отъ Рагузѣ че една военна комиссія която е пристигнала въ този градъ и която иде отъ Мостаръ, купува голѣмо число конѣ и мулета. Извѣстѣватъ ни отъ сѣщото мѣсто че военны прѣготовленія пристигнали отъ Ца-риградъ въ Скутари (въ Албаниѣ).

ТЕЛЕГРАМЫ

— Суецъ, 24 априлий. Подиръ единъ крѣвавъ бой, Магдала ся привзе съ пристѣпъ, на 24 Априлий. Теодоръ предъ очѣта да ся убіе самъ съ пищовъ нежеда да ся прѣдаде; 6,000 Тео-доровы войнцы ся избѣхъ.

Пленницитъ ся освободихъ.

Абиссинската война е свѣршена.

— Бѣлградъ, 25 априлий. Министрътъ Ристичъ трѣгналъ съ миссіѣ за Берлинъ, Парижъ, Лон-донъ, Санктъ-Петербургъ и Флоренціѣ за да подкачи споразумѣнія за подправяніята които могатъ да ся направятъ за вѣтхитъ капиту-лации (договоры), съобразно съ по-напрѣдѣ-ното положеніе на Сърбіѣ. Г. Цюкичъ прѣлѣзъ сжмѣтъ миссіѣ за виѣнѣ.

(Слѣдѣущата депеша е приѣта отъ тукашното британско посолство):

— Александриѣ, 25 априлий. „Една депеша отъ Сиръ Робертъ Палѣръ извѣстѣва че Магдала е привзета на 13 т. Вспчкитъ пленници сж освободены. Царъ Теодоръ ся уби самъ съ единъ пищовъ подиръ като направи, съ нѣколко негови прѣданны прѣтели, двѣ опытанія за про-тивностіе, понеже повечето отъ войскаитъ му го о-ставили. Извѣстѣватъ че ний имамы само единъ офице-ринъ и четирнадесѣтъ души ранены. Абиссинцитъ имѣтъ пѣтъ стотинъ убиты, и четирнадесѣтъ хиляды пленници. Намѣрѣхъ въ Магдалѣ припасы за три мѣсѣца.“

— Парижъ, 1 май. Е т а н д ѣ р казва че сѣрѣзныи мѣчнотѣ ся породили мѣжду Франціѣ и Тунисъ по при-чина на финанѣлитъ въпроси.

П а т р и като опровергава вѣнскій *Дѣбъ*, казва че споразумѣніята мѣжду западнитъ сили и Австрійѣ имѣтъ за единственъ цѣлъ да прѣнесѣтъ бѣженцитъ критѣли въ Грѣціѣ, и увѣрѣва още че едно рѣшеніе шо е близо.

— Парижъ, 27 априлий. При Магдалѣ, 15,000 Абиссин-цы сложили оружіята. Англичанитъ ще сж върѣтъ не-забѣвно.

Двама синове на Теодоръ сж пленници. Букурѣщъ. — Управителътъ на Бѣко, Г. Лекки, сж-щитъ който е сѣзволѣлъ прѣсѣдѣніето срѣщо Енері-тъ, ся наименова полицейскій управителъ въ Бу-курѣщъ.

— Парижъ, 29 априлий. Журналь *де Деба* об-народва мирѣлюбивы свѣденія.

ИЗВѢСТІЯ

Господине Редакторе на вѣстникъ „Маке-доніѣ“, Молимъ Ви да обнародвате слѣ-дѣущитъ:

Вѣстникъ „Дунавъ“ въ брой 263 обноро-дова извѣстіе съобщено отъ Варненското търговско сѣдѣлище отъ 20 Мартъ с. г. въ което извѣстѣватъ на публичѣтъ испадѣ-ніето на „Джумалѣ Огларъ Тулеѣвъ и Кон-стантинъ“.

Долуподписаннитъ като виждатъ въ ка-заното извѣстіе смѣсено пметѣ имѣ, на-вѣрно по погрѣшка, безъ да иматъ нѣкое сиѣшеніе съ испадѣнитѣ, протестируватъ публично противъ смѣсованіето на тѣхно-то име Тулеѣвъ.

Примѣте и пр.

Цариградъ 6/18 Априлий 1868.

Д. Х. Тюлеѣвъ и др.

— Единъ младъ Бѣлгаринъ, снабденъ съ науки, што ся преподаватъ сега въ училища-та ни, и койно освѣтъ Бѣлгарски, имѣ доволно познанія отъ Турскы. Французскы и отъ Грѣкскы, трѣси мѣсто. Онякъ общины които имѣтъ нужедж отъ таковъ учитель нека сж отнесѣтъ до Георгіѣ Димитрова на абаджиларѣ башѣ въ Едирне.

Явна благодарность.

БѢЛГАРСКОТО ЧИТАЛИЩЕ ВЪ Ц-ГРАДЪ
Общественно извѣлява признателность кѣмъ Г-на Тод. Ис. Кесѣкова който благодаренъ да подари четири златны лиры на това заопѣдѣіе.

Не по-малко благодарѣ и на Н. Пр. Ви-динскій Г-нъ Апѣма, на Негово Свѣщенно-прѣподобіе Г-на Досѣтелъ, и на Г-на Ст. Ис. Гешооглу за подарѣнитъ имѣ по едикъ златни лирѣ.

За Настоятелството:

Писарѣтъ Д. П. Ивановъ

Цариградъ, 20 Априлий 1868.

Редакторъ и издатель П. Р. Славейковъ.

Отговорникъ: І. О. Карѣ-Идж.